

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVÁR, 1951. július 25. szerda.

Á R A 4 L E J

VIII. ÉVFOLYAM, 174. SZÁM.

A világ békehiveinek ujabb, hatalmas sikere

A Béke Világtanácsa tájékoztató szolgálatának közleménye a földrészeket átfogó békemozgalom újabb hatalmas győzelméről ad hírt. A közlemény szerint július 10-ig a világ 58 országában 336 millió 841 ezer 398 személy írta alá a Béke Világtanácsa felhívását, amely követeli, hogy az öt hatalom: a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország a béke megvédése érdekében kössenek béke-egyezményt.

Az öthatalmi egyezmény megkötését követelő hatalmas arányú kampány nem első erőpróbája a béke világmozgalomnak. A múlt évi stockholmi békefelhíváshoz több mint 500 millió ember csatlakozott. A most folyó aláírási kampány részleges eredményei: a 336 millió 841 ezer 398 aláírás azt bizonyítja, hogy a békefront hatalmas méretekben kiszélesedett és a békeharcosok száma világszerte megsokasodott. A békemozgalom nagy arányokban bontakozott ki a kapitalista kizsákmányolás alatt szenvedő országok, valamint a végsőkig elnyomott és kiszípolozott gyarmati népek körében is.

Az imperialisták, a stockholmi békefelhívás óta eltelt idő alatt minden aljas eszközt megpróbáltak, hogy az általuk kibombantott koreai véres agressziót kiterjesszék. Ezt bizonyította a „MacArthur”-ügy, amikor az imperialisták a háború tüzesóvját más területekre is ki akarták terjeszteni, azonban a hatalmas béke-árvonalba felsorakozott népek békeakarata idejében lefogta a merénylők kezét. Számtalanszor behibonyosodott, hogy az imperialisták minden eszközt felhasználják, hogy aljas terveiket valóra váltsák. Nyugatnémetországot a német nép millióinak erőteljes tiltakozása ellenére fel akarják fegyverezni s Németország népet ágyútölteléknek szeretnék felhasználni a Szovjetunió, a népi demokratikus országok és a Német Demokratikus Köztársaság elleni támadásra. Japán újból felfegyverzése, a támaszpontok létesítése szerte a világon, a támadó atlanti-hadsereg toborzása, mind az imperialisták háborús terveit bizonyítja.

A világ népei az imperialisták hangos fegyveresítésére és sőtét üzelmei ellenére is, sziklaszilárdan kitartanak békeakarata mellett. Ezt legragyogóbban az eddig összegyűlt 336 millió aláírás bizonyítja. Olaszország 47 tartományában a népáru és imperialista zsoldban álló olasz kormány terrorja ellenére eddig 6 millió ember írta alá a békefelhívást. Franciaor-

szágban millió és millió ember csatlakozik a Béke Világtanácsa felhívásához. A Német Demokratikus Köztársaság lakóinak 98 százaléka tiltakozott Nyugat-Németország felfegyverzése ellen és foglalt állást az imperialisták aljas politikájával szemben. Ázsia népeinek izzó szabadságvágyát fejezi ki az indiai béke-aláírási mozgalom, ahol eddig több mint 1 millió aláírást gyűjtöttek. Végül sorolhatnók azokat a tényeket, amelyek a kapitalista és gyarmati kizsákmányolás alatt álló országok dolgozóinak és becsületes embereinek elszánt békevágyát és béke-akaratait igazolják.

A földrészeket átfogó hatalmas békemozgalom támasza a nagy Szovjetunió. A Szovjetunió fennállása óta ragyogóan jutatta kifejezésre a leninista szocializmus politikáját. Ez a politika nyilvánult meg már több mint három évtizeden keresztül és ezt a békepolitikát igazolja Malik elvtársnak a koreai viszály rendezése érdekében tett kezdeményező lépése is. A Szovjetunió kommunizmust építő népei a nagyarányú természet-átalakító munkálatokkal nemcsak boldog jövőjüket építik, hanem a béke-árvonalnak további hatalmas arányú megerősítéséhez járulnak hozzá.

Az imperialisták és a zsoldjukban álló néparúló kormányok a legsötétebb eszelszövésekkel, a leggaládabb módon szeretnék elfojtani a békemozgalmat Kiszéleteiket azonban a népek béke-akarata meggyőztette. Hatalmas leckét kaptak a háborúra gyújtogató imperialisták a mostani béke-kampány során is. Bebizonyult, hogy a világ milyen hatalmas változáson ment át. Ma nem 1914-et, vagy 1941-et írunk, hanem 1951-et és a népek a saját sorsukat érintő dolgokban — így a béke ügyében is — határozottan kiállnak álláspontjuk mellett.

Az egész világra kiterjedő Szovjetunió-vezette hatalmas béketábornak tevékeny tényezője Népköztársaságunk is, amely a legutóbbi béke-aláírások alkalmával újból hitet tett a béke legyőzhetetlen ügye mellett. A békéért folytatott harc azonban az aláírásgyűjtésekkel nem fejeződik be, hanem a Béke Világtanácsa tájékoztató irodája által kiadott jelentés újabb erőfeszítésekre ösztönzi Népköztársaságunk dolgozóit, hogy munkahelyeiken a mennyiségi és minőségi termés fokozásával, öt éves tervünk teljesítésével és túlhaladásával, hazánk felvirágztatásával járuljanak hozzá a béke erőinek további megszilárdításához.

A déscichegyi kollektív gazdaságban 30 hektár területen már elvégezték a tarlót

A déscichegyi kollektív gazdaságban a múlt év nyarán, aratás után azonnal tarlótartást végeztek. Az istápolói határterületen az öszi betakarításnál szovjet módszer szerinti kezesítést is alkalmaztak. Eredményképpen 40 százalékkal emelkedett a terméshozam.

E tapasztalatok alapján most is azonnal hozzáfogtak a tarlótartás idejében való elvégzéséhez. Az előirányzott 50 hektár területből 30 hektár területen már el is végezték a tarlótartást.

A munkások segítségével befejezték az aratást a maroscsesztvei kollektivisták

MAROSCESZTVE. — (Levelezőnk től) A „Szabadság” kollektív gazdaság tagjai az aratás során elért eredményeikkel példát mutattak az egyénileg gazdálkodó földműveseknek. A termésbegyűjtésre való előkészületek idején minden erőt mozgósítottak és munkába állították. Pártunk határozatának megfelelően viaszérésben arattak 54 hektár búzát és 5 hektár ár-

**Dolgozó parasztok, kollektivisták,
állami gazdaságok dolgozói!**

**A cséplőgéptől legelső utatok a
terménybegyűjtő központhoz vezet-
sen!**

**A beszolgáltatott gabona dolgozó
népünk ellátását szolgálja!**

pát, Julius 14-én már kalangyába volt rakva az összes gabona.

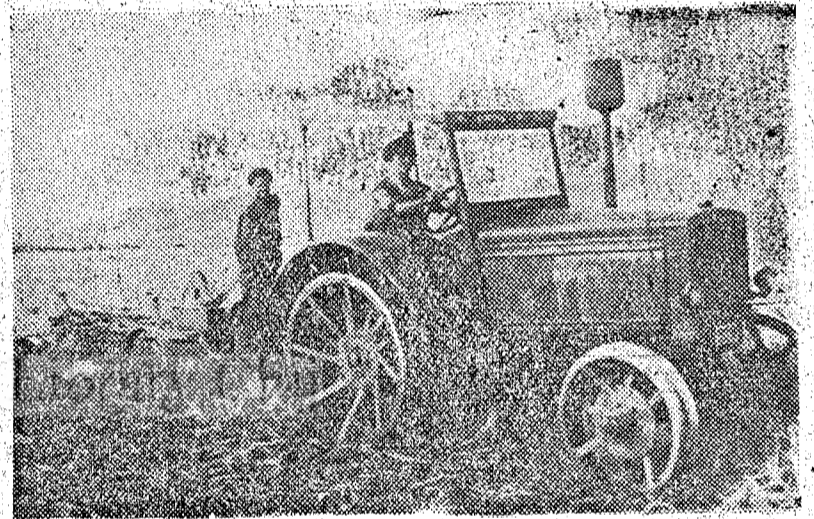
A kollektív gazdaság tagjainak munkalendületét és lelkesedését az aratás idején fokozta a marosújvári üzemek munkásainak példamutatása, akik a szemvesztőség csökkentésének érdekében testvérj segítségét nyújtották az aratás idején. A kollektív gazdaság földjén egyetlen kalász sem veszett el, mert a marosújvári 1. számú

iskola pionir-csoportja a legutolsó elhullott búzakalászt is összegyűjtötte. A termésbegyűjtés eddigi munkáiban a kollektivisták közül leglelkesebben dolgoztak Halmágyi Mihály, Sipos Sándor, Bartha Sándor, Fülöp Béla, Wagner Erzsébet, Szöke Rozália, Bocskói Erzsébet párttagok, ifjú Takács Sándor és Sipos Iona IMSZ-tagok. Példaadó munkájukért dicséret illeti őket.

Toókos Ernő

Szovjet módszer szerint szántják a tarlót

A kendilónai „Vörös Traktor” kollektív gazdaság tagjai a gazdaság megalakulása óta sikeresen alkalmazzák a szovjet agrotechnika módszereit. A múlt évben a bonchidai gépállomás traktoraival szovjet módszer szerint végezték a talajmunkákat. Ennek eredményeként hektáronként 32 mázsa búzát arattak. Az idén is hasonló eredményeket értek el. A jövő évi gazdag termés előfeltételeinek megteremtéséért a kollektív gazdaság tagjai követik Pártunk tanítását: a learatott területen elvégzik a tarlótartást. Képtünkön Gocan Iacob a bonchidai gépállomás traktoristája. Potra Aurel, a bánffy-hunyadi mezőgazdasági szakiskola tanulójaival fiatalos lendülettel végzi a munkát. Mindketten IMSZ-tagok. Megértették Pártunk határozatának jelentőségét, a megállapított norma helyett 4-5 hektáron végzik el naponta a tarlótartást.

Az ország dolgozói a „Bányászok Napjára” készülnek

Hazánk dolgozói az idén ünneplik meg első ízben augusztus 12-ét, a Bányászok Napját. A Bányászok Napjának országos megünneplése újabb bizonyítéka annak a gondoskodásnak és szeretetnek, amelyet Pártunk és kormányunk tanúsít a bányászok iránt. Éppen ezért minél inkább közelődik ez a nap, annál inkább fókuszódik a bányászok vágya, hogy minél szebb termelési eredményeket érjenek el.

KISZÉLESEDTEK A SZOCIALISTA VERSENYEK A ZSILVÖLGYÉBEN

A lónyai bányában a szénbánya hőse; újabb értékes eredményeket érnek el a szocialista versenyek során. Julius 2-án Kopetin Géza ifjúsági brigádja már 1952 január 3-ra fejtette a szén. Sulera Nicolae november 9-re dolgozott, Benkö József október 2-re, Berel János október 5-re, Marian Adrian október 1-re fejtette a szén. A lupényi bányában Dulj Ioan csoportja ért el jelentős eredményeket. Julius 1-én már november 20-ra fejtette a szén. Kövér Sándor november 11-re, Nuta Alexandru november 7-re, Veres József pedig október 20-ra dolgozik.

A zsilvölgyi bányákban egyre erősebben fokozódik a szocialista verseny lendülete. Lükettő eleven élet van a bányákban: a „Bányász Nap” tiszteletére mind több és több szocialista versenyszervezők jönnek.

5.500 TONNA SZÉN TERVEN FELÜL AZ ANINÓSZAI BÁNYÁBAN

Csak négy napja, hogy az aninószai és zsilvölgyi élbányászok

vállalták, hogy augusztus 12-ig, a „Bányászok Napja” tiszteletére 5500 tonna szén adnak terven felül. Számos bányászcsoporthoz már az első napokban is jelentős eredményeket ért el vállalásuk teljesítése érdekében. Négy nap alatt Breda Nicolae csoportja 120 tonna szén termelt, normán felül. Dumitras Victor csoportja a munka jó megszervezésével 119 tonna szén adott terven felül. Bodó Ferenc élbányász 100 tonna szén termelt az előirányzatot felül. Az aninószai bányászok a szocialista verseny keretében nagy lendülettel dolgoznak. Vállalásuk teljesítéséért Voicu Andrei, aki a szén előhajtásánál dolgozik, a normát 38 százalékkal haladja túl. Az egész bánya területén július 12-én O.ö. 13-án 1.7, 14-én 2.9 és 16-án 3.2 százalékkal szárnyalták túl az előirányzatot.

A SZURDUKI BÁNYÁSZOK IS MEGKEZDTEK VÁLLALÁSUK TELJESÍTÉSÉT

A szurduki bánya kiskeresztési (Cristoltei) szénkitermelésének munkásai a „Bányászok Napja” tiszteletére újabb termelési feladatokat vállaltak; így juttatják kifejezésre Pártunk iránti forró szeretetüket. Célnak tűzték ki, hogy augusztus 12-ig 10 tonna szén adnak terven felül. Vállalásuk valóra váltásához a bányászcsoporthoz lelkesedéssel járulnak hozzá. Moldovan Ioan, a pártalapszervező titkára és Pop Vasile csoportvezető megfogadták, hogy az előhajtásnál lendületesebb munkát fejtenek ki a „Bányász Nap” tiszteletére indult szénbányában. Borza

Simon csoportja vállalta: 2 tonna szén ad terven felül. Július 20-án, túlhaladva eddigi teljesítményét 33 százalékkal több szén termelt előirányzatánál. Costin Vasile csoportja 3 tonna szén, Lita Zaharie csoportja 3 tonna szén és Crisan Ioan csoportja 1 tonna szén vállalt terven felül.

AZ EGERESI BÁNYÁSZOK IS A „BÁNYÁSZOK NAPJÁRA” KÉSZÜLNEK

Az egeresi szénbányákban augusztus 12. tiszteletére „egyetlen csoport se maradjon norma alatt” jelszóval, élénk ütemben folynak a szocialista versenyek. Az aninószai dolgozók példájára az egeresi bányászok is elhatározták, hogy újabb eredményekkel köszöntik augusztus 12-ét, a „Bányászok Napját”.

Savu Iosif, a lámásfalvi bányamező mérnöke a dolgozók nevében vállalta, hogy augusztus 12-ig behozzák a lemaradásukat és 1 százalékkal túl is teljesítik az előirányzott tervet. A bogártelki bányai dolgozói az általános tervet 10 százalékkal fogják túlhaladni. Tataru Gheorghe, az egeresi „November 7” bányából vállalta, hogy az általános tervet 3 százalékkal haladja túl. A gépműhely dolgozói örömmel fogadták a bányászok újabb munkavállalását és biztosították őket, hogy minden technikai lehetőséget megadnak, hogy felajánlásukat teljesíthessék.

A kendilónai „Vörös Traktor“ kollektív gazdasághan serény munkával gyarapítják közös vagyonukat a tagok

Még ezelőtt 10–15 nappal a falu innessé végén a köves ut két oldalán kővér kalászu buzaterget fodorozott a szél. Bizony, akik erre jártak megálltak s végig néztek a több, mint egy kilométer hosszú és szinte olyan széles gabonátáblán. Ilyenkor csordultig telt örömmel az ember szíve.

Az ut jobb oldalán lévő területen ma már a buzakeresztek ezrei sorakoznak. Az ut balfelelőli részén már összehordták a kollektívisták a learatott kéréket. Négy nagy asztal készen áll, az ötdikét pedig most rakják. Négy ökörszeker hordja össze a gabonát.

Szakács István kollektívista szaporán hányja a kéréket a szekérre. Néha-néha két kéve is akad a villa hegyére. Ilyenkor megfeszülnek az izmai, nyakán kiduzzad az ér, amint a két kérévet egyszerre fellóditja a szekérre.

— No fene, de nehéz — gondolja magában. — Pedig erősebbnek érzem magam, mint két évvel ezelőtt. — Igen — rendezgeti gondolatait tovább Szakács — éppen két éve annak, hogy mióta megszülettem, először éreztem életkedvet. Két éve annak, hogy szilárd talajt érzek a lábam alatt.

S eszébe jutnak Szakácsnak hirtelen azok az idők, amikor két hold földcséskéjén gazdálkodott. A kuláknál kínlódott, bagóért dolgozott. Egész évi munkájának eredménye alig volt 5–6 mázsa buza, ami sohasem volt elég a családjának. Mennyivel másabb most minden.

Bizony nagy dolog történt 2 évvel ezelőtt Kendilónán. Szakács István s még 32 kendilónai szegény- és középparaszt követte Pártunk tanítását s 1949. július 24-én szakított a nyomorúságos étellel. Új emberként indult el azon az úton, amelyen Pártunk vezet a dolgozó pa-

rasztságot a boldog élet és a békés jövő felé. A kollektív gazdaság tagjai, joggal mondják most „megváltozott minden.“

Szakács István, aki régen több nyomorúságot látott s több keserű falatot nyelt, mint vizet; a kollektív gazdaság többi tagjával szabadon és saját magának dolgozik. Munkája gyümölcsét nem lopja el senki tőle. A múlt évben munkájáért 10 mázsa búzát, 15 mázsa kukoricát, 5 mázsa krumplit, 3 mázsa zabot, szénát és ezen kívül pénzt is kapott. Csak amióta kollektív tag, azóta van állandóan kenyér az asztalán, azóta van díjazás az udvarán, azóta van ellátva egész családja. Nem érzik hiányt.

A nap már lement. A mező másik részén, ahol a keskeny földdarabok sűrűn egymás mellé, már befejeződött a munka. Az egyénileg gazdálkodó, dolgozó földművesek hazamentek. De a kollektív gazdaság földjén még csak most szorgoskodnak igazán.

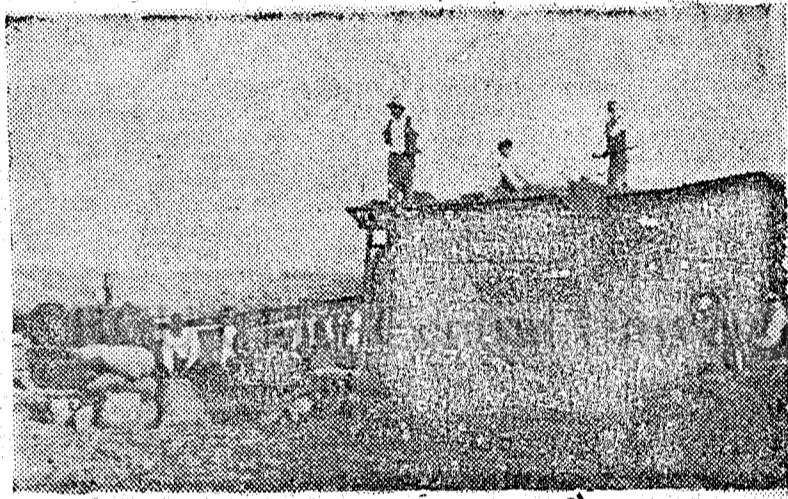
— Csak nem hagyjuk félbe az asztalot? Reggel különben, hogy kezdjük a hatodikot? — mondja Molnár András párttag, aki az asztalot rakja s serényen fekteti egymás mellé a kéréket. Molnár András minden

munkában az élenjár, állandóan lelkesíti a többi kollektívistákat.

Szakács, miután az utolsó kérévet is feldobta az asztalra újra befördítette a szekeret a kalangyák mellé és még keményebben markolta a villát. Számolni is elég lett volna, olyan szaporán hányta a kéréket.

— Igaza van Molnár Andrásnak, érdemes dolgozni. Amit csinálunk, az a mi gazdaságunkat gyarapítja — mondja Szakács, Moráru Alexandrának. — Két évvel ezelőtt, mikor megalakult a kollektív gazdaság, 33 család lépett be 120 hektár földdel, 5 soványka tehénnel és 11 szinte használhatatlan szekérral. Azóta a kollektívisták vagyona megsokszorozódott. Azóta még 18 szegény- és középparaszt lépett be a kollektív gazdaságba. Ma az 51 kollektívistának 160 hektár földje, 4 pár ökre, 5 lova, 2 csikója, 4 fejőstehene, 10 disznója, 36 malaca, 60 tyukja, 330 csirkéje és méhészete van. A kollektívisták az idén még jobb termést arattak, mint a tavaly. Munkanaponként 6–7 kiló buzára számítanak. A csépléssel igyekeznek, azt is elsőnek akarják elvégezni.

n. b.

A Kolozsvár-tartományi Villamosművek hálózati munkásai 55 szériút villamosítottak ezen a nyáron

A termés betakarításának és begyűjtésének esatájából üzemünk, gyáraink és vállalataink dolgozói igyekeznek kivenni részüket.

A termésbetakarítás gyors munkát követel. Minden késve aratott kalász, minden késve cséplélt kérés veszteséget jelent. Eppen ezért sietnek olyan nagy lelkesedéssel üzem dolgozóink a parasztság segítségére, mert valamennyien tudatában vannak annak, hogy milyen óriási jelentősége van a termésbetakarítás idejében való elvégzésének.

A Párt arra tanít, hogy gyorsítsuk meg a betakarítás ütemét, arassunk és csépléjünk idejében és szemvesztés nélkül. E feladat teljesítésének egyik alapfeltétele volt, hogy a községi néptanácsok idejében szervezzék meg a szériúkat. A községi néptanácsok ezen a téren jelentős segítséget kaptak a Kolozsvár-tartományi Villamosművektől. A villamosmű hálózati munkásai 3 héten keresztül dolgoztak tartományunk különböző falvaiban, állami és kollektív gazdaságunk szériúin. Az elmúlt hetekben sikerült is 55 szériút villamosítani. Legelőször az alsózsuki állami gazdaság szériúját villamosították. Az alsózsuki szériú villamosításának nagy jelentősége az, hogy az országban egyedüli szériú, amelyet mikro-

centrálé létesítésével villamosítottak. A villamosmű szerelőmunkásai a Szamos egyik ágát használják fel erőforrásnak. A vízterével hajtott motor lényegesen olcsóbbba kerül, mint ha nyersolajjal hajtánák, vagy pedig a hálózati áramot használnák fel. Nagy előnye a villanyárammal hajtott cséplőgépeknek az is, hogy a cséplést szinte szemvesztés nélkül végezhetik.

Az alsózsuki állami gazdaságon kívül a villamosművek dolgozói hálózati árammal Kolozsváron 7 szériút villamosítottak. Ezek közül elsőnek a kolozsvári állami gazdaság és a Mezőgazdasági Intézet kísérleti telepének szériúin vezették be a villanyáramot. Villamosították továbbá a karai és dobokai kollektív gazdaságok szériúit is.

A tartományi villamosmű 55 szériú villamosítását vette terve és időre el is készült velük. Ez elsősorban a hálózati munkások és technikusok öntudatos, lelkes munkájának tulajdonítható, akik nagyrészt önkéntes munkával végezték el a szériú villamosítását. Amíg a szériúkon dolgoztak, saját munkaterületükön sem volt fennakadás. A resteni és száljvárosi dolgozók

versenyfelhívására a Kolozsvár-tartományi Villamosmű hálózati munkásai és technikusai vállalták, hogy a félévi előirányzatot két héttel határidő előtt befejezik. A hálózati munkások be is fejezték a félévi tervet és így a nyert időt a szériú villamosítására használták fel. A 25–30 emberből álló szerelő-csoport jelentős segítséget kapott a helyi néptanácsoktól. A falusi dolgozók örömmel jöttek segítségükre. Gödröt ástak, villanyoszlopokat építettek be. Igyekeztek megkönnyíteni a villany szerelők munkáját, hiszen tudták, hogy maguknak dolgoznak. Akadt, azonban egy-két községi néptanács, köztük a szamosfalvi, ahol nemhogy elősegítették volna, hanem hátráltatták a villamosmű dolgozóinak munkáját. A nehézségek ellenére a Kolozsvár-tartományi Villamosmű dolgozói míg az elmúlt évben csak 29 szériút villamosítottak, ebben az évben 55 szériút vezettek be a villanyáramot. A tartományi villamosmű dolgozóinak között ezenkívül mintegy 400-an jelentkeztek eddig és végeztek hasznos munkát a védnökségük alatt lévő kolozsvári állami gazdaságban és a karai kollektív gazdaságban.

Beiktatták a Magyar Népi Szövetség Kolozsvár-tartományi új intéző bizottságát

KOLOZSVÁR. — A napokban iktatták be a Magyar Népi Szövetség Kolozsvár-tartományi új intéző bizottságát.

A beiktató gyűlést Balogh Árpád elvtárs, a tartományi iroda elnöke nyitotta meg, majd Sós Árpád, a Magyar Népi Szövetség Központi Bizottságának küldötte ismertette az új intézőbizottság beiktatásának fontosságát. Vázolta azt a harcot, melyet dolgozó népünk Pártunk vezetésével, öt éves tervünk sikeréért és a békéért vív. Rámutatott arra, hogy a szervezeti élet megerősítése érdekében az aktivistáknak fokozottabb felvilágosító és szervező munkát kell végezniük. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy mivel a szocializmus építésében az osztályharc egyre jobban kiéleződik, az intézőbizottság tagjainak és az aktivistáknak fokozottabb mértékben kell támogatást nyújtaniuk a dolgozó parasztságnak. Hangsúlyozta, hogy a Magyar Népi Szövetség előtt álló feladatok nem csökkennek, sőt ellenkezőleg, megsokasodnak és ezért komoly meggyőző munkán keresztül oda kell hatni, hogy a dolgozó földművesek idejében végezzék el terménybetakarítás, munkálataikat, tegyenek

eleget beszolgáltatási kötelezettségeiknek és terményfölöslegüket pedig a szövetkezet útján értékesítsék. Széleskörű felvilágosító munkát kell kifejtetniük a dolgozó parasztság körében, hogy a dolgozó parasztság egyre tömegesebben ismerje fel a kollektív gazdaságok felsőbbrendűségét. Másik fontos feladata a MNSz-szervezeteknek hogy a kultúrforradalomba bekapcsolják a dolgozó földműveseket. Ennek érdekében állandó támogatást kell nyújtani a kulturottóknak és harcot kell vívni az irástudatlanság felszámolásáért.

Sós elvtárs befejezésül hangsúlyozta, hogy ezeknek a nagyfontosságú feladatoknak maradéktalan elvégzése az új intézőbizottságra hárul.

Ezután sor került az új intézőbizottság beiktatására. Az új intézőbizottság tagjai: Balogh Árpád, Eötvös László, Horváth György, Biró Béla, Beluska János, Tamás Vas Mária, Balogh Ferenc, Wachler Imre, Dorogi Farkas, Jaskó István, Mátyás Mátyás, Földvári Márton, Vida József, Török Ilona, Takács Minya János, Szalkai István, Zagoni Szabó István, Lőrincz Ernő, Bagosi Béla és Székely György.

Eredményes munkát fejt ki az Enyed-rajoni békebizottság

NAGYENYED. — A Kolozsvár-tartományi rajoni békebizottságok közül, különösen kitűnik az Enyed-rajoni békebizottság jól megszervezett és sokirányú munkájával.

A békebizottság háromhónapos munkaterv alapján dolgozik, melyet a békebizottság minden egyes tagjával alaposan feldolgoznak. A rajonban lévő 64 városi és községi békebizottság a békevék aláírása után fokozta tevékenységét, 56 békebizottsági ülést tartottak, ahol a munkaterv alapján megbeszéltek az egyes bizottságok feladatait. Ezenkívül három tanácsadó-megbeszélést tartottak. Ugyanakkor a békeharc fokozása érdekében 17 béke-nagygyűlést rendeztek, ahol részletesen ismertették a világ dolgozóinak és békeszerető embereinek a Szovjetunió vezetett hatal-

mas méretű harcát. „A béke fennmarad és megszilárdul, ha a népek saját kezükbe veszik és mindvégig megvédik a béke ügyét” címmel 27 kulturottóthonban műsoros előadást rendeztek. Az előadásokon több mint 2300 ember vett részt.

A rajoni békebizottság 38 utcai béke-faliújságtáblát állított fel, melyeken keresztül ismerteti a nagy Szovjetunió vezetett hatalmas békehadat és eredményeit. A rajon területén 16 „tiszteltáblát” állítottak fel, melyeken keresztül népszerűsítik a békeharc élenjáróit.

Az Enyed-rajoni békebizottságnak azonban nem szabad megelégednie eddigi eredményeivel, hanem azokat fokozni kell, hogy a dolgozók minél szélesebb tömegeit vonja be a békeharcba.

Tudásomhoz mértén igyekszem tanítani munkatársaimat

A kolozsvári „Lénn si Mobila” keféüzemének dolgozója vagyok. Szövetkezetünk 1949. januárjában alakult s az eltel két és fél év alatt szép eredményeket értünk el. Üzemhelyiségünket kibővítettük, a gyenge szerszámokat kicseréltük. A vezetőség lehetővé tette, hogy szakismereteinket gyarapítsuk. Így vált lehetővé számomra is, hogy munkatársaim segítségével, rövid idő alatt elsajátítsam szakmámat. Nagyon boldognak éreztem magam, amikor rájöttem arra, hogy milyen lehetőség nyílt meg számomra a szakmai tanulásban. A múltban nem lett volna lehetőségem erre. A felszabadulás előtt Rosenberg Samu kisiparosnál tanulóskodtam. Igen ám, de ezt csak ő tevezte „tanulóskodásnak”. A valóságban egészen más volt. Ahelvelt, hogy a szakmára tanított volna, a könyvhára küldött, hogy a feleségének vizet hordjak és sepregetsek. Ezzel teltek a hónapok és az év végén rájöttem arra, hogy lényegében semmit sem tanultam.

Mennyire megváltozott azóta minden. Saját szövetkezetünkben dolgozhatunk és szakmai tanfolyámon vehetünk részt. Amióta szakmunkás lettem, érzem, hogy több tudással fokozottabb erővel járulhatok hozzá öt éves tervünk győzelméhez. Tudatában ar-

nak, hogy személy szerint is felelős vagyok tervünk időelőtti teljesítéséért, igyekszem minél több és jobbminőségű árut termelni. Ezáltal is meg akarom hálálni Pártunk gondoskodását, amely lehetővé tette, hogy ma már szakmunkásként dolgozhatom termelőszövetkezetünkben. Ez a gondolat serkent arra, hogy normámat 40–80 százalékkal túlteljesítem. A napi előirányzatom 70 kilogramm és helyette 100–120 kilogramm kéfének való szört dolgozok fel. De munkatársaim is igyekeznek minél szebb eredményt elérni. Balogh János például 120, Felecan Mária pedig 80 százalékkal termel többet, napi előirányzatánál.

Az egyik IMSz-szervezeti ülésen hallottam, hogy akkor válik egészségessé munkánk, ha másokat is nevelünk. Ezt magamévá tettem és tudásomhoz mértén igyekszem segítséget adni és tanítani. Fehérvári Mária munkatársnőmet, Julius 16-án üzemünkben megalakítottuk a 6. számú ifjúsági brigádot. A megalakulásakor elhatároztam, hogy minden erőmmel azon leszek, hogy minél nagyobb segítséget adjak a csoportnak, annál is inkább, mivel az ifjúsági brigád versenyben áll augusztus 23. tiszteletére.

Torockói Zsuzsanna, munkásnő

